Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (sedmého senátu)

16. července 2025 *

„Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Slovní ochranná známka Evropské unie ICELAND – Absolutní důvod neplatnosti – Popisný charakter – Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 40/94 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001]“

Ve věci T-105/23,

Iceland Foods Ltd, se sídlem v Deeside (Spojené království), zástupci: G. Vos, advokát,

žalobkyně,

podporovaná:

International Trademark Association (INTA), se sídlem v New Yorku (Spojené státy), zástupci: N. Parrotta, M. Perraki a A. Lubberger, advokáti,

vedlejší účastnicí řízení,

proti

Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), zástupci: V. Ruzek, jako zmocněnec,

žalovanému,

přičemž dalšími účastníky řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupujícími jako vedlejší účastníci v řízení před Tribunálem, jsou

Íslandsstofa (Promote Iceland), se sídlem v Reykjaviku (Island),

Island,

SA – Business Iceland, se sídlem v Reykjavíku,

zástupci: A. von Mühlendahl a H. Hartwig, advokáti,

TRIBUNÁL (sedmý senát),

ve složení: K. Kowalik-Bańczyk, předsedkyně, E. Buttigieg a I. Dimitrakopoulos (zpravodaj), soudci,

* Jednací jazyk: angličtina.

za soudní kancelář: G. Mitrev, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

po jednání konaném dne 16. října 2024,

vydává tento

Rozsudek

1 Žalobou podanou na základě článku 263 SFEU se žalobkyně, společnost Iceland Foods Ltd, domáhá zrušení rozhodnutí velkého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 15. prosince 2022 (věc R 1238/2019-G) (dále jen „napadené rozhodnutí“).

Skutečnosti předcházející sporu

2 Dne 14. listopadu 2016 společnost Íslandsstofa (Promote Iceland), Island a společnost SA – Business Iceland podaly u EUIPO návrh na prohlášení neplatnosti ochranné známky Evropské unie, která byla zapsána v návaznosti na přihlášku podanou žalobkyní dne 19. dubna 2002 pro slovní označení ICELAND.

3 Výrobky a služby, na něž se vztahuje sporná ochranná známka a byl pro ně podán návrh na prohlášení neplatnosti, náležejí do tříd 7, 11, 16, 29 až 32 a 35 ve smyslu Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu ochranných známek ze dne 15. června 1957 ve znění změn a doplňků a pro každou z těchto tříd odpovídají následujícímu popisu:

– třída 7: „Elektrické čisticí přístroje pro domácnost, včetně elektrických přístrojů na čištění oken, elektrických přístrojů na čištění bot a vysavačů; pračky, myčky; domácí spotřebiče; části a příslušenství všech výše uvedených výrobků; všechny výše uvedené výrobky zahrnuté do třídy 7“;

– třída 11: „Přístroje pro topení, pro vaření, chladicí, pro sušení nebo ventilaci; mrazáky, lednice, kombinované chladničky a mrazničky, mikrovlnné trouby; části a příslušenství všech výše uvedených výrobků; všechny výše uvedené výrobky zahrnuté do třídy 11“;

– třída 16: „Papír, lepenka, výrobky z papíru, výrobky z lepenky, balicí a obalové materiály; papírové nebo plastové tašky na balení; toaletní papír, papírové stolní ubrousky, pytle na přepravu, plastové sáčky, papírové nebo plastové tašky; uzávěry na tašky; etikety; plnicí pera, tužky; propisoty; cenové visačky, cenovky a vstupenky a obaly v podobě obálek; tiskárenské výrobky, periodika a papírnické zboží; všechny výše uvedené výrobky zahrnuté do třídy 16“;

– třída 29: „Maso, drůbež a zvěřina, masové výtažky; zavařované, sušené a vařené ovoce a zelenina; želé, džemy; vejce, mléko a mléčné výrobky; jedlé oleje a tuky; masové a zeleninové konzervy; všechny výše uvedené výrobky zahrnuté do třídy 29“;

– třída 30: „Káva, čaj, kakao, cukr, rýže, tapioka, ságo, kávové náhražky; mouka a přípravky z obilovin, chléb, zmrzlina; pečivo a cukrovinky, zmrzlina; med, melasa; droždí, prášek do

pečiva, sůl, hořčice; ocet, nálevy, salátové zálivky; koření; led pro osvěžení; všechny výše uvedené výrobky zahrnuté do třídy 30“;

– třída 31: „Výrobky zemědělské, zahradnické, lesní a zrní neuvedené v jiných třídách; čerstvé ovoce a zelenina; osivo; rostliny a přírodní květiny; krmivo pro zvířata, slad; všechny výše uvedené výrobky zahrnuté do třídy 31“;

– třída 32: „Piva; minerální vody, šumivé nápoje a jiné nápoje nealkoholické; nápoje a šťávy ovocné; sirupy a jiné přípravky k zhotovování nápojů; všechny výše uvedené výrobky zahrnuté do třídy 32“;

– třída 35: „Shromažďování různého zboží ve prospěch třetích osob tak, aby si zákazníci mohli toto zboží snadno prohlédnout a zakoupit v supermarketu; shromažďování různého zboží ve prospěch třetích osob tak, aby si zákazníci mohli toto zboží snadno prohlédnout a zakoupit v místním obchodě; shromažďování různého zboží ve prospěch třetích osob tak, aby si zákazníci mohli toto zboží snadno prohlédnout a zakoupit v maloobchodech s potravinami, nápoji a domácími potřebami; shromažďování různého zboží ve prospěch třetích osob tak, aby si zákazníci mohli toto zboží snadno prohlédnout a zakoupit v maloobchodech s potravinami, nápoji, domácími potřebami a elektrospotřebiči; shromažďování různého zboží ve prospěch třetích osob tak, aby si zákazníci mohli toto zboží snadno prohlédnout a zakoupit v maloobchodech s potravinami, nápoji a domácími potřebami; shromažďování různého zboží ve prospěch třetích osob tak, aby si zákazníci mohli toto zboží snadno prohlédnout a zakoupit v maloobchodech s potravinami, nápoji, domácími potřebami a elektrospotřebiči; shromažďování různého zboží ve prospěch třetích osob tak, aby si zákazníci mohli toto zboží snadno prohlédnout a zakoupit prostřednictvím internetových stránek, které se zaměřují na prodej potravin, nápojů, domácích spotřebičů a elektrospotřebičů; shromažďování různého zboží ve prospěch třetích osob tak, aby si zákazníci mohli toto zboží snadno prohlédnout a zakoupit prostřednictvím internetových stránek (včetně internetových stránek přístupných prostřednictvím počítače, počítačových sítí, mobilních telefonů s připojením k internetu, televizorů, rozhlasových přijímačů a elektronických plánovačů), které se zaměřují na prodej potravin, nápojů, domácích spotřebičů a elektrospotřebičů; shromažďování různého zboží ve prospěch třetích osob tak, aby si zákazníci mohli toto zboží snadno prohlédnout a zakoupit v objednávkovém katalogu s potravinami, nápoji, domácími potřebami a elektrospotřebiči nebo prostřednictvím teleshoppingu“.

4 Důvody neplatnosti uplatněné na podporu návrhu na prohlášení neplatnosti byly v podstatě důvody uvedené v čl. 51 odst. 1 písm. a) nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1994, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146) ve znění pozdějších předpisů, vykládaném ve spojení s čl. 7 odst. 1 písm. b), c) a g) uvedeného nařízení [později čl. 52 odst. 1 písm. a), a čl. 7 odst. 1 písm. b), c) a g) nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Evropské unie (Úř. věst. 2009, L 78, s. 1) ve znění pozdějších předpisů, nyní čl. 59 odst. 1 písm. a) a čl. 7 odst. 1 písm. b), c) a g) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 ze dne 14. června 2017 o ochranné známce Evropské unie (Úř. věst. 2017, L 154, s. 1)].

5 Dne 5. dubna 2019 zrušovací oddělení vyhovělo návrhu na prohlášení neplatnosti pro všechny výrobky a služby uvedené v bodě 3 výše.

6 Dne 5. června 2019 podala žalobkyně proti rozhodnutí zrušovacího oddělení odvolání k EUIPO.

7 V řízení před velkým odvolacím senátem společnost Íslandsstofa (Promote Iceland), Island a společnost SA – Business Iceland vznesly vedle důvodů předložených před zrušovacím oddělením další důvod neplatnosti, který je založen v podstatě na použití ustanovení čl. 51 odst. 1 písm. a) ve spojení s čl. 7 odst. 1 písm. f) nařízení č. 40/94 [později čl. 7 odst. 1 písm. f) nařízení č. 207/2009, nyní čl. 7 odst. 1 písm. f) nařízení 2017/1001].

8 Velký odvolací senát napadeným rozhodnutím odvolání zamítl. Zaprvé měl tento odvolací senát v podstatě za to, že návrh na prohlášení neplatnosti sporné ochranné známky založený na čl. 7 odst. 1 písm. f) nařízení č. 40/94 je nepřípustný, neboť byl podán opožděně ve stadiu odvolání.

9 Zadruhé měl velký odvolací senát za to, že sporná ochranná známka je relevantní veřejností, konkrétně širokou anglicky hovořící veřejností Evropské unie, vnímána jako označení, že výrobky a služby, na které se tato ochranná známka vztahuje, pocházejí z Islandu. Měl tedy za to, že sporná ochranná známka byla zapsána v rozporu s čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 40/94.

10 Mimoto velký odvolací senát v podstatě připomněl, že k tomu, aby dotčené označení nemohlo být zapsáno jako ochranná známka Evropské unie, stačí, aby se uplatnil jeden z absolutních důvodů pro zamítnutí zápisu. V každém případě, pokud by sporná ochranná známka měla být zkoumána ve světle ustanovení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94, musela by být považována za ochrannou známku postrádající rozlišovací způsobilost.

Návrhová žádání účastníků řízení

11 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

– zrušil napadené rozhodnutí;

– vrátil věc zrušovacímu oddělení k dalšímu jednání;

– uložil EUIPO náhradu nákladů tohoto řízení a společnosti Íslandsstofa (Promote Iceland), Islandu a společnosti SA – Business Iceland náhradu nákladů řízení před zrušovacím oddělením a velkým odvolacím senátem.

12 EUIPO navrhuje, aby Tribunál:

– zamítl žalobu;

– uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení v případě předvolání k jednání.

13 Společnost Íslandsstofa (Promote Iceland), Island a společnost SA – Business Iceland navrhují, aby Tribunál:

– zamítl žalobu;

– uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

14 International Trademark Association (INTA) navrhuje, aby Tribunál:

– zrušil napadené rozhodnutí;

– rozhodl, že ponese vlastní náklady řízení.

Právní otázky

15 Žalobkyně v podstatě uplatňuje dva žalobní důvody vycházející jednak z porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 40/94 a jednak z porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) uvedeného nařízení.

K prvnímu žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 40/94

16 Velký odvolací senát měl v podstatě za to, že sporná ochranná známka pro relevantní veřejnost popisuje zeměpisný původ výrobků a služeb, na které se vztahuje, nebo jejich vlastnosti, zejména s ohledem na široké povědomí o zeměpisném názvu „Island“ a vlastnosti této země, které se pojí s přírodou, ekologií, obnovitelnými zdroji energie, hospodářskou prosperitou, kvalifikovanou pracovní silou, jakož i s průmyslem a skutečným vývozem. Tyto skutečnosti umožňují dospět k závěru, že pro relevantní veřejnost je Island zemí schopnou vyrábět mnoho různých druhů výrobků a poskytovat širokou škálu služeb. Podle velkého odvolacího senátu si relevantní veřejnost vytváří spojitost mezi dotčenými výrobky a službami a spornou ochrannou známkou, která označuje jejich zeměpisný původ nebo některé vlastnosti spojené právě s tímto zeměpisným původem.

17 Žalobkyně a INTA tvrdí, že velký odvolací senát porušil čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 40/94. Zpochybňují posouzení velkého odvolacího senátu, a tedy i závěr o popisném charakteru sporné ochranné známky pro všechny dotčené výrobky a služby.

18 Konkrétně má žalobkyně za to, že ačkoliv na unijní úrovni neexistují právní předpisy, které by zakazovaly zapsat názvy zemí jako ochranné známky, velký odvolací senát přesto tento zákaz *de facto* uložil v napadeném rozhodnutí. Tento odvolací senát v tomto ohledu vycházel z nevýznamných kritérií, jako je povědomí relevantní veřejnosti o zeměpisném názvu „Iceland“, nebo z nepřesných a nepodložených vlastností tohoto místa, které nemohou být nikterak relevantní. Navíc nezohlednil některé průzkumy, které žalobkyně předložila.

19 EUIPO, společnost Íslandsstofa (Promote Iceland), Island a společnost SA – Business Iceland zpochybňují argumenty žalobkyně a INTA.

20 Z judikatury v tomto ohledu vyplývá, že na základě čl. 51 odst. 1 písm. a) nařízení č. 40/94 se ochranná známka Evropské unie prohlásí za neplatnou na základě návrhu podaného u EUIPO nebo na základě protinávrhu v řízení o porušení, pokud byla tato ochranná známka zapsána v rozporu s článkem 7 téhož nařízení.

21 Podle čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 40/94 se do rejstříku nezapíšou ochranné známky, které jsou tvořeny výlučně označeními nebo údaji, které mohou sloužit v oblasti obchodu k označení druhu, jakosti, množství, účelu, hodnoty, zeměpisného původu nebo doby výroby výrobků nebo poskytnutí služby nebo jiných jejich vlastností. Na základě čl. 7 odst. 2 téhož nařízení (později čl. 7 odst. 2 nařízení č. 207/2009, nyní čl. 7 odst. 2 nařízení 2017/1001) se čl. 7 odst. 1 nařízení č. 40/94 použije, i když důvody k zamítnutí existují jen v části Unie.

22 Má se za to, že tato označení nebo údaje nemohou plnit základní funkci ochranné známky, tedy identifikovat obchodní původ výrobku nebo služby [rozsudky ze dne 23. října 2003, OHIM v. Wrigley, C-191/01 P, EU:C:2003:579, bod 30, a ze dne 27. února 2002, Eurocool Logistik v. OHIM (EUROCOOL), T-34/00, EU:T:2002:41, bod 37].

23 Označení spadá pod zákaz upravený v čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 40/94, pokud má dostatečně přímou a konkrétní spojitost s dotčenými výrobky nebo službami, která relevantní veřejnosti umožní vnímat bezprostředně a bez dalšího přemýšlení popis dotčených výrobků nebo služeb nebo některou z jejich vlastností [viz rozsudky ze dne 12. ledna 2005, Deutsche Post EURO EXPRESS v. OHIM (EUROPREMIUM), T-334/03, EU:T:2005:4, bod 25 a citovaná judikatura, a ze dne 22. června 2005, Metso Paper Automation v. OHIM (PAPERLAB), T-19/04, EU:T:2005:247, bod 25 a citovaná judikatura].

24 Navíc, i když je bezvýznamné, zda je taková vlastnost z obchodního hlediska podstatná či podružná, musí být vlastnost ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 40/94 objektivním znakem, který by byl povaze tohoto výrobku nebo služby vlastní, jakož i inherentní a trvalá pro tento výrobek nebo tuto službu [viz rozsudek ze dne 7. května 2019, Fissler v. EUIPO (vita), T-423/18, EU:T:2019:291, bod 44 a citovaná judikatura].

25 Pokud jde konkrétně o označení nebo údaje, které mohou sloužit k určení zeměpisného původu nebo místa určení kategorií výrobků nebo místa poskytování kategorií služeb, pro které je zápis ochranné známky Evropské unie požadován, zejména zeměpisné názvy, existuje obecný zájem na zachování jejich dostupnosti zejména z důvodu jejich schopnosti nejen případně vypovídat o jakosti a dalších vlastnostech dotyčných kategorií výrobků nebo služeb, ale rovněž různě ovlivnit preference spotřebitelů například tím, že spojí výrobky nebo služby s místem, které může vyvolat pozitivní pocity (rozsudek ze dne 6. září 2018, Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise v. EUIPO, C-488/16 P, EU:C:2018:673, bod 37; obdobně viz rovněž rozsudek ze dne 4. května 1999, Windsurfing Chiemsee, C-108/97 a C-109/97, EU:C:1999:230, bod 26).

26 V tomto ohledu je třeba připomenout, že je jednak vyloučen zápis zeměpisných názvů jako ochranných známek, pokud tyto názvy označují určitá zeměpisná místa, která jsou již proslulá nebo známá v souvislosti s kategorií dotyčných výrobků nebo služeb, a tedy vykazují spojitost s touto kategorií pro zúčastněné kruhy, a jednak je vyloučen zápis zeměpisných názvů, které mohou být užívány podniky a rovněž musí zůstat dostupné pro tyto podniky jako označení zeměpisného původu kategorie dotyčných výrobků nebo služeb (obdobně viz rozsudek ze dne 4. května 1999, Windsurfing Chiemsee, C-108/97 a C-109/97, EU:C:1999:230, body 29, 30 a 37).

27 Zápis označení na základě čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 40/94 lze tedy odmítnout pouze v případě, že zeměpisný název, jež má být zapsán jako ochranná známka, označuje místo, které v době podání přihlášky vykazuje u zúčastněných kruhů spojitost s dotyčnou kategorií výrobků nebo služeb, nebo pokud se do budoucna jeví jako důvodné, že by taková spojitost mohla vzniknout (rozsudek ze dne 6. září 2018, Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise v. EUIPO, C-488/16 P, EU:C:2018:673, bod 38; obdobně viz rovněž rozsudek ze dne 4. května 1999, Windsurfing Chiemsee, C-108/97 a C-109/97, EU:C:1999:230, bod 31).

28 I kdyby relevantní veřejnost znala zeměpisné místo, nevyplývá z toho automaticky, že označení může sloužit v oblasti obchodu k označení zeměpisného původu. Za účelem přezkumu, zda jsou podmínky použití absolutního důvodu pro zamítnutí dotčeného zápisu splněny, je třeba přihlédnout ke všem relevantním okolnostem, jako je povaha označených výrobků nebo služeb, významné či méně významné dobré jméno dotčeného zeměpisného místa, zejména v dotčené

hospodářské oblasti, a větší či menší povědomí dotyčné veřejnosti o tomto místu, zvyklosti v oblasti dotyčné činnosti a otázka, do jaké míry může být zeměpisný původ dotčených výrobků nebo služeb relevantní pro zúčastněné kruhy, za účelem posouzení jakosti a jiných vlastností dotyčných výrobků nebo služeb [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 25. října 2005, Peek & Cloppenburg v. OHIM (Cloppenburg), T-379/03, EU:T:2005:373, bod 49].

29 Jelikož se mimo jiné v rámci řízení o prohlášení neplatnosti založeného na absolutním důvodu pro zamítnutí zápisu má za to, že zapsaná ochranná známka Evropské unie je platná, přísluší osobě, která podala návrh na prohlášení neplatnosti, aby u EUIPO uplatnila konkrétní skutečnosti, které by její platnost zpochybnily [rozsudek ze dne 13. září 2013, Fürstlich Castell'sches Domänenamt v. OHIM – Castel Frères (CASTEL), T-320/10, EU:T:2013:424, bod 28].

30 V projednávané věci je třeba v první řadě uvést, že žalobkyně nezpochybňuje definici relevantní veřejnosti přijatou velkým odvolacím senátem v bodech 89 až 93 napadeného rozhodnutí, podle kterého ji ke dni podání přihlášky sporné ochranné známky dne 19. dubna 2002 tvořila široká anglicky hovořící veřejnost Unie nacházející se na území Finska, Irska, Nizozemska, skandinávských zemí včetně Dánska a Spojeného království.

31 Ve druhé řadě měl velký odvolací senát v napadeném rozhodnutí v podstatě za to, že podstatná část relevantní veřejnosti slovo „Iceland" zná jakožto název země, která je mimo jiné součástí Evropského hospodářského prostoru (EHP).

32 V tomto ohledu je třeba uvést, že sporná ochranná známka ze zeměpisného hlediska označuje název země, která se nachází v Evropě, je tvořena poměrně řídce osídleným územím a má větší rozlohu než některé členské státy Unie a EHP.

33 Je třeba nicméně konstatovat, že na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, velký odvolací senát nepoužil povědomí o Islandu jako určující kritérium pro posouzení popisného charakteru sporné ochranné známky. Tento odvolací senát totiž v bodě 121 napadeného rozhodnutí jasně uvedl, že posouzení popisného charakteru téže ochranné známky vyžaduje, aby bylo přihlédnuto i k jiným relevantním faktorům, jako je povědomí o vlastnostech místa označeného tímto zeměpisným názvem a spojitost mezi kategoriemi výrobků a služeb a spornou ochrannou známkou.

34 Ve třetí řadě velký odvolací senát v napadeném rozhodnutí poukázal na různé vlastnosti Islandu, které podle jeho názoru umožňují dospět k závěru, že Island je zemí schopnou vyrábět mnoho různých druhů výrobků a poskytovat širokou škálu služeb.

35 V tomto ohledu je třeba připomenout, že žalobkyně zpochybňuje obecně známou skutečnost, že Island je jednou ze zemí nejšetrnějších k životnímu prostředí na světě, posouzení velkého odvolacího senátu týkající se významných obchodních vztahů, které Island udržuje s členskými státy Unie, a kvalifikaci islandského turismu jako rychle „se rozvíjejícího" odvětví. Velký odvolací senát měl údajně nesprávně za to, že nejčastější vývozní destinací pro výrobky z Islandu je Dánsko, a nikoli Nizozemsko, a dopustil se nesprávného skutkového zjištění, když se domníval, že Island dodává přiměřeně širokou škálu výrobků a služeb.

36 Je však nutno konstatovat, že žalobkyně nepředkládá žádný argument ani konkrétní důkaz, které by zpochybnily věcnou správnost posouzení velkého odvolacího senátu. Je tedy třeba mít za to, že posouzení těchto vlastností týkajících se Islandu nemůže být zpochybněno obecnou a blíže neupřesněnou argumentací žalobkyně. Analýza důkazů, ze kterých vycházel velký odvolací senát v napadeném rozhodnutí, mimoto umožňuje potvrdit, že tyto důkazy právně dostačujícím

způsobem prokazují zaprvé, že Island je zemí šetrnou k životnímu prostředí (viz body 108, 109, 125, 126 a 146 napadeného rozhodnutí, které se týkají zejména několika geotermálních a vodních elektráren spravovaných národním provozovatelem na Islandu, dlouhodobě ekologické povahy výroby energie na Islandu a informací shodně uvedených v *Collins Dictionary* a *Encyclopedia Britannica*), zadruhé, že Island je oblíbenou turistickou destinací [viz body 108 a 109 napadeného rozhodnutí a bod 126 uvedeného rozhodnutí, které odkazují zejména na průzkum společnosti Íslandsstofa (Promote Iceland) provedený v roce 2015 v Dánsku, Francii, Německu a Spojeném království], zatřetí, že Island nabízí širokou škálu výrobků a služeb, přičemž ve vztahu k nim udržuje významné obchodní vztahy se zeměmi EHP (viz body 143 a 144 napadeného rozhodnutí, které odkazují na Statistickou ročenku Islandu za rok 2015, jakož i na prohlášení předsedkyně oddělení zahraničního obchodu Statistického úřadu Islandu ze dne 27. ledna 2016 týkající se vývozu z Islandu do Unie v období let 1999 až 2014).

37 Pokud jde dále o námitky žalobkyně a INTA týkající se relevance vlastností Islandu, které byly v napadeném rozhodnutí zohledněny pro účely posouzení spojitosti mezi touto zemí a výrobky a službami, na které se vztahuje sporná ochranná známka, z judikatury připomenuté v bodech 26 a 27 výše vyplývá, že ochranné známky mají popisný charakter, pokud označují určitá zeměpisná místa, která jsou již proslulá nebo známá v souvislosti s dotyčnou kategorií výrobků a služeb, ale rovněž ta zeměpisná místa, u nichž se do budoucna jeví jako důvodné, že budou podniky užívány jako označení zeměpisného původu kategorie dotyčných výrobků nebo služeb.

38 Z výše uvedeného vyplývá, že žalobkyně nesprávně tvrdí, že v projednávané věci bylo nezbytné posoudit „dobré jméno“, kterému se Island těšil u relevantní veřejnosti nebo kterému se mohl těšit v budoucnu v souvislosti s výrobky a službami, na které se vztahuje sporná ochranná známka. Jak totiž vyplývá z judikatury připomenuté v bodě 28 výše, je třeba přihlédnout ke všem okolnostem, jak existovaly ke dni 19. dubna 2002, i z hlediska budoucího vývoje, jelikož se netýkají pouze otázky dobrého jména. Různé vlastnosti Islandu, k nimž velký odvolací senát přihlédl, jsou mimo jiné důležité pro určení, do jaké míry může být zeměpisný původ dotčených výrobků nebo služeb relevantní pro zúčastněné kruhy za účelem posouzení jakosti a jiných vlastností dotyčných výrobků nebo služeb.

39 Ze stejných důvodů nemůže žalobkyně velkému odvolacímu senátu důvodně vytýkat, že zohlednil hospodářskou prosperitu, včetně posouzení hrubého domácího produktu (HDP), kvalifikované pracovní síly nebo přítomnosti různých průmyslových odvětví, jelikož na základě těchto kritérií bylo možné určit, zda se Island mohl stát známým nebo proslulým jako místo zeměpisného původu dotčených výrobků a služeb. Z celkového výkladu napadeného rozhodnutí, zejména z jeho bodů 146, 147, 164, 167 a 185 *in fine*, vyplývá, že velký odvolací senát uznal relevantní povahu islandského hospodářství (jak s ohledem na kvantitativní aspekty, jako je HDP, tak s ohledem na kvalitativní aspekty), aby podpořil svůj závěr týkající se kapacity této země vyrábět a dodávat širokou škálu výrobků a služeb a popisného charakteru sporné ochranné známky ve vnímání relevantní veřejnosti. V tomto ohledu je třeba dále uvést, že z judikatury vyplývá, že HDP je relevantní pro určení vlastností zeměpisného místa, na které se vztahuje označení, jehož zápis je požadován, tedy pro posouzení spojitosti, která existuje mezi výrobky a službami, na které se uvedené označení vztahuje, a označeným zeměpisným názvem [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 23. února 2022, Govern d’Andorra v. EUIPO (Andorra), T-806/19, nezveřejněný, EU:T:2022:87, bod 65].

40 S ohledem na výše uvedené je třeba provést konkrétní přezkum týkající se otázky, zda sporná ochranná známka v okamžiku podání přihlášky k zápisu označovala pro zúčastněné kruhy místo, které vykazovalo spojitost s kategoriemi dotyčných výrobků a služeb, nebo zda se do budoucna jevilo jako důvodné, že by taková spojitost mohla vzniknout.

K výrobkům náležejícím do tříd 29 až 32, na které se vztahuje sporná ochranná známka

41 Zaprvé měl velký odvolací senát za to, že označení zeměpisného původu potravin, nápojů a zemědělských výrobků je nejen běžnou obchodní praxí, ale u některých výrobků rovněž povinností, aby byla zajištěna vysoká úroveň ochrany zdraví spotřebitelů a zaručeno jejich právo na informace. Spotřebitelé, kteří přijdou do kontaktu s názvem země uvedeným na těchto výrobcích, jej proto budou spíše vnímat jako místo původu a v popisném smyslu, a to i když se dotčená země netěší dobrému jménu ani není známá pro konkrétní výrobek.

42 Zadruhé se velký odvolací senát domníval, že ačkoli Island může být spojován především s rybami, mořskými plody, masem a mléčnými výrobky, produkuje i jiné potravinářské výrobky, jako je ovoce, zelenina a bylinky. Kromě toho lze důvodně očekávat, že skleníky vytápěné geotermální energií budou mít dosti různorodou výrobní kapacitu potravin. S ohledem na chov drůbeže, jakož i vejce a obiloviny, pivo, vodu, ovocné šťávy a jiné nealkoholické nápoje, které jsou běžně vyráběny, baleny a uváděny na trh v Evropě, se spotřebitelé mohou domnívat, že tyto výrobky pravděpodobně pocházejí z Islandu. Tak je tomu rovněž v případě jedlých tuků a olejů, zejména řepkového oleje, který lze pěstovat v chladnějších klimatických podmínkách.

43 Zatřetí velký odvolací senát rozhodl, že i když některé výrobky náležející do třídy 30, jako je kakao, káva, čaj, rýže, ságo a tapioka, nejsou vzhledem ke své podstatě na Islandu pěstovány, mohou zde být zpracovávány a přizpůsobeny místním chuťovým preferencím.

44 Žalobkyně v podstatě tvrdí, že se velký odvolací senát při posuzování spojitosti mezi výrobky náležejícími do tříd 29 až 32 a dotčeným zeměpisným názvem nesprávně soustředil na skutečnost, že Island potraviny v určité míře vyrábí, ačkoli tyto potraviny představují pouze minimální podíl výrobků, které tato země vyváží. U některých „exotických“ výrobků jsou navíc posouzení velkého odvolacího senátu čistě teoretická. Žalobkyně mimoto tvrdí, že právní povinnost uvádět na výrobku zemi původu nemá žádný vliv na užívání názvu této země jako ochranné známky.

45 V tomto ohledu je třeba v první řadě uvést, že výrobky náležející do tříd 29 až 32 zahrnují potraviny rostlinného a živočišného původu a tekutiny určené k lidské spotřebě, jež všechny spadají do potravinářského odvětví.

46 Podle judikatury je v souladu s obvyklou praxí, že jsou zemědělsko-potravinářské výrobky označeny zeměpisným výrazem, který označuje nebo může označovat jejich zeměpisný původ [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. října 2003, Nordmilch v. OHIM (OLDENBURGER), T-295/01, EU:T:2003:267, body 42 až 45]. Zeměpisný původ těchto výrobků může být z pohledu relevantní veřejnosti považován za zvláště relevantní pro posouzení jejich jakosti nebo jiných vlastností ve smyslu judikatury připomenuté v bodě 28 výše.

47 K těmto úvahám se připojují i další související se specifickými vlastnostmi dotyčných výrobků, které pocházejí z Islandu, s ohledem na přírodní faktory této země, jakož i na způsob výroby nebo zpracování uvedených výrobků. Uvedené úvahy dokládají důkazy předložené během správního řízení před EUIPO, zejména brožura Icelandic Lamb Marketing Board (Islandský úřad

pro uvádění jehněčího masa na trh) o chovu jehňat na Islandu (bod 154 napadeného rozhodnutí), nazvaná *Buyers Guide – From nature to the table – Flavoured by the wild pastures of Iceland* (Průvodce pro zákazníky – Z přírody rovnou na stůl – S chutí divokých islandských pastvin), která je sice z roku 2010, ale je relevantní ve vztahu k situaci ke dni podání přihlášky sporné ochranné známky, jelikož popisuje „tradiční“ chov jehňat a zpracování jehněčího masa. Z tohoto dokumentu zejména vyplývá, že pro dosažení vysoké úrovně jakosti masa byla jehňata chována ve volné přírodě podle vysokých standardů kvality. V témže dokumentu je toto výrobní odvětví navíc považováno za kulturní dědictví.

48 Ve druhé řadě je třeba konstatovat, že jak vyplývá ze skutečností obsažených ve spise, které během správního řízení před EUIPO předložily společnost Íslandsstofa (Promote Iceland), Island a společnost SA – Business Iceland, Island vyrábí a vyváží různé druhy zemědělsko-potravinářských výrobků, zejména ryb a výrobků z ryb, hovězího, skopového a vepřového masa, mléčných výrobků, ovoce a zeleniny, jako jsou různé druhy salátů, zelí, rajčat, brokolice, mrkve a paprik, různé bobuloviny, řasy a bylinky, cukrovinky včetně čokolády a nápojů, jako je pivo a nealkoholické nápoje. Z uvedených skutečností obsažených ve spise zejména vyplývá, že Island tyto výrobky vyráběl a vyvážel v letech 1999 až 2014, tedy v období před i po datu podání přihlášky sporné ochranné známky (viz bod 154 napadeného rozhodnutí, zejména prohlášení předsedkyně oddělení zahraničního obchodu Statistického úřadu Islandu ze dne 27. ledna 2016 týkající se období let 1999 až 2014, jakož i Statistická ročenka Islandu za rok 2015, která obsahuje konkrétní údaje o vývozu z Islandu do Unie a do EHP členěné podle výrobního odvětví).

49 Velký odvolací senát navíc v bodě 155 napadeného rozhodnutí správně uvedl (viz bod 42 výše), že i některé další dotčené výrobky, jako je drůbež a vejce, mohou být chovány a vyráběny v celé Evropě, a tedy i na Islandu. Stejně tak jedlé tuky a oleje, zejména řepkový olej, lze vyrábět nebo pěstovat i v chladnějších klimatických podmínkách, jaké panují na Islandu. Celkově tyto výrobky náležející do tříd 29 až 32, na které se vztahuje sporná ochranná známka, mohou být vyráběny, baleny a uváděny na trh na Islandu a vyváženy do zemí EHP. Tytéž úvahy se použijí, jak uvedl velký odvolací senát v bodě 155 napadeného rozhodnutí, na pivo a nealkoholické nápoje.

50 Z toho vyplývá, že Island ke dni podání přihlášky sporné ochranné známky vyráběl širokou škálu výrobků náležejících do tříd 29 až 32, na které se vztahuje sporná ochranná známka, že tyto výrobky rovněž vyvážel a mohl z nich vyrábět další výrobky. S ohledem na skutečnou nebo potenciální kapacitu Islandu vyrábět a vyvážet tyto výrobky je třeba mít za to, že je-li některý z výrobků náležejících do tříd 29 až 32 uváděn na trh pod spornou ochrannou známkou, může být vnímán jako výrobek pocházející z této země. Na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, nelze velkému odvolacímu senátu v tomto ohledu vytýkat, že nezohlednil okolnost související s údajným „minimálním“ podílem potravin vyvážených z Islandu. I kdyby současný vývoz potravin z Islandu nepředstavoval relativně významnou část jeho vývozu obecně, takové tvrzení nemůže zpochybnit popisnou spojitost mezi ochrannou známkou a výrobky náležejícími do tříd 29 až 32, jelikož nezohledňuje, že se do budoucna jeví jako důvodné, že by taková spojitost mezi spornou ochrannou známkou a dotčenými výrobky mohla vzniknout.

51 Pokud jde mimoto o argumenty žalobkyně směřující ke zpochybnění existence spojitosti mezi spornou ochrannou známkou a tulením masem, je nutno uvést, že žalobkyně nezpochybňuje skutečnost, že se na Islandu vyrábějí a zároveň podle důkazů předložených v průběhu správního řízení z Islandu vyvážejí i jiné druhy masa, jako je hovězí, skopové a vepřové maso. Argumentace žalobkyně tedy nemůže zpochybnit popisný charakter sporné ochranné známky ve vztahu k širší kategorii „masa“ náležejícího do třídy 29.

52 Pokud jde o kakao, kávu a čaj náležející do třídy 30, je zajisté pravda, jak tvrdí žalobkyně, že tyto výrobky nejsou vzhledem ke své podstatě na Islandu pěstovány a je málo pravděpodobné, že by zde byly pěstovány v budoucnu. Velký odvolací senát však správně uvedl, že uvedené výrobky zde mohou být zpracovávány a přizpůsobeny místním chuťovým preferencím, jak prokazují důkazy o výrobě čokolády, na které tento odvolací senát odkázal v bodě 154 napadeného rozhodnutí a které se týkají místních cukrářských podniků. Relevantními příklady uvedenými velkým odvolacím senátem jsou rovněž výběrové čaje pocházející z Irska, Anglie nebo Skotska, kde se však tento výrobek nepěstuje, které byly nabízeny k maloobchodnímu prodeji v Unii.

53 I když je třeba tvrzení žalobkyně chápat tak, že se týkají neexistence důkazů, které by potvrzovaly praxi zpracovávání výrobků, jako je kakao, káva nebo čaj na Islandu, nebo jejich přizpůsobení místním preferencím, je nicméně třeba konstatovat, že uvedená možnost byla z pohledu relevantní veřejnosti i nadále opodstatněná. Tento druh výrobků totiž může být součástí zvláštní marketingové strategie, která se zaměřuje na výrobek s chuťovými vlastnostmi přizpůsobenými místním chuťovým preferencím nebo jinými zvláštními vlastnostmi souvisejícími s jeho zeměpisným původem.

54 Je třeba uvést, že tyto výrobky, jakož i některé další výrobky náležející do tříd 29 až 32, jako je koření, droždí nebo sůl, mohou v důsledku přizpůsobení získat vlastnosti, které jsou pro Island typické, například s ohledem na způsoby zpracování, díky nimž lépe vyniknou určité chutě, a mohou být takto vnímány relevantní veřejností.

55 S ohledem na vše výše uvedené je třeba dospět k závěru, že velký odvolací senát měl správně za to, že sporná ochranná známka má ve vztahu k výrobkům náležejícím do tříd 29 až 32 popisný charakter.

K výrobkům náležejícím do tříd 7 a 11, na které se vztahuje sporná ochranná známka

56 Aby velký odvolací senát mohl dospět k závěru, že sporná ochranná známka má ve vztahu k výrobkům náležejícím do tříd 7 a 11 popisný charakter, nejprve zohlednil faktory související s existencí „silného průmyslu“ v odvětví rybolovu a zpracování potravin na Islandu využívajícího mrazáky a jiné elektrické spotřebiče, se stabilní a zdravou islandskou ekonomikou a se zelenou energií a udržitelností, s níž je tato země spojována z důvodu dobrého jména v této oblasti. Dále zanalyzoval nákupní zvyklosti spotřebitelů v tomto odvětví. Konečně měl velký odvolací senát v podstatě za to, že sporná ochranná známka je způsobilá popsat základní trvalé a ekologické vlastnosti výrobků náležejících do tříd 7 a 11, na které se vztahuje sporná ochranná známka.

57 Žalobkyně velkému odvolacímu senátu vytýká, že měl za to, že výrobky náležející do tříd 7 a 11 mohou být vyráběny na Islandu, přestože hospodářské ani zeměpisné vlastnosti této země takovou výrobní kapacitu neprokazují.

58 Úvodem je třeba připomenout, že výrobky obsažené ve třídách 7 a 11 zahrnují zejména různé domácí spotřebiče, jakož i jejich části a příslušenství. Žalobkyně nezpochybňuje tvrzení velkého odvolacího senátu, podle něhož tyto výrobky mohou snadno těžit z pověsti udržitelných výrobků, které vděčí zejména díky výrobě šetrné k životnímu prostředí a nízké spotřebě energie.

59 Kromě toho je třeba dodat, jak uvedl odvolací senát v bodě 164 napadeného rozhodnutí, že vzhledem k existenci „silného průmyslu“, kvalifikované pracovní síly, zdravé a stabilní ekonomiky a podpory inovací a kreativity ze strany islandské vlády mohl být Island v roce 2002 relevantní veřejností vnímán jako země, která je schopná vyrábět všechny dotčené výrobky náležející do těchto tříd nebo toho bude schopná v dohledné budoucnosti.

60 Dále, jak vyplývá ze skutečností obsažených ve spise, které během správního řízení předložily společnost Íslandsstofa (Promote Iceland), Island a společnost SA – Business Iceland (viz vyjádření ze dne 2. listopadu 2017, příloha 3), některé podniky usazené na Islandu vyrábějí výrobky náležející do tříd 7 a 11, na které se vztahuje sporná ochranná známka, jako jsou lednice a mrazáky. Přestože se tyto důkazy týkají roku 2017, jsou ilustrativní i ve vztahu k datu podání přihlášky sporné ochranné známky, tj. 19. dubna 2002, zejména proto, že dokreslují technické možnosti islandských podniků v dotyčném odvětví.

61 Za těchto okolností lze mít důvodně za to, že relevantní veřejnost mohla spornou ochrannou známku vnímat jako označení, že výrobky náležející do tříd 7 a 11 pocházejí z Islandu, jsou s ohledem na pověst této země šetrné k životnímu prostředí (viz bod 36 výše) a vykazují vlastnosti spojené s udržitelností nebo ekologickým aspektem.

62 Tento závěr nemůže být vyvrácen výtkami žalobkyně, podle nichž odkazy velkého odvolacího senátu na umělé končetiny (protézy) uvedené v bodech 80, 147 a 163 napadeného rozhodnutí údajně nejsou v projednávané věci relevantní, jelikož sporná ochranná známka nebyla pro takové výrobky zapsána. V tomto ohledu stačí konstatovat, že velký odvolací senát na ně odkázal podobně jako společnost Íslandsstofa (Promote Iceland), Island a společnost SA – Business Iceland pouze za účelem dokreslení kapacity islandských podniků vyrábět sofistikované výrobky na špičce technologického vývoje. Taková skutečnost byla přitom relevantní pro posouzení, zda lze Island vnímat jako místo zeměpisného původu výrobků náležejících do tříd 7 a 11.

63 Z výše uvedeného vyplývá, že velký odvolací senát měl správně za to, že sporná ochranná známka má ve vztahu k výrobkům náležejícím do tříd 7 a 11 popisný charakter.

K výrobkům náležejícím do třídy 16, na které se vztahuje sporná ochranná známka

64 V napadeném rozhodnutí měl velký odvolací senát v podstatě za to, že výrobky z papíru a lepenky, jakož i papírenské zboží náležející do třídy 16 jsou každodenně užívány a relevantní veřejnost vnímá spornou ochrannou známku jako označení toho, že tyto výrobky pocházejí z Islandu a jsou šetrné k životnímu prostředí. Kromě toho pokud jde o tiskárenské výrobky nebo periodika, velký odvolací senát uvedl, že relevantní veřejnost může předpokládat, že se týkají Islandu.

65 Žalobkyně velkému odvolacímu senátu v podstatě vytýká, že vycházel z pouhých domněnek, že by Island mohl v budoucnu vyrábět výrobky náležející do třídy 16.

66 V tomto ohledu je třeba mít zaprvé podobně jako velký odvolací senát v podstatě za to, že „papír, lepenka, výrobky z papíru, výrobky z lepenky, balicí a obalové materiály; papírové nebo plastové tašky na balení; toaletní papír, papírové stolní ubrousky, pytle na přepravu, plastové sáčky, papírové nebo plastové tašky; uzávěry na tašky; etikety; plnicí pera, tužky; propisoty; cenové visačky, cenovky a vstupenky a obaly v podobě obálek“ mohou být vyráběny z biologicky rozložitelných materiálů nebo za použití výrobních postupů, které mohou snížit jejich dopad na životní prostředí.

67 Snížený dopad výrobků a obalů na životní prostředí může představovat vlastnost, která je s těmito výrobky nebo obaly spojována, i když jen pro tu část veřejnosti, která přikládá význam ekologickému aspektu, zejména pokud jde o uvědomělé spotřebitele, kteří usilují o snazší využití odpadu a jeho recyklaci.

68 Velký odvolací senát měl tedy správně za to, že relevantní veřejnost vnímá spornou ochrannou známku označující Island, zemi známou ohleduplností k životnímu prostředí (viz bod 36 výše), jako označení zeměpisného původu výrobků náležejících do třídy 16 nebo vlastnosti těchto výrobků související s ekologickým aspektem, která je s tímto zeměpisným původem spojena.

69 Pokud jde zadruhé o „tiskárenské výrobky, periodika a papírnické zboží“, žalobkyně nezpochybňuje skutečnost, že se tyto výrobky mohly týkat Islandu bez ohledu na místo výroby. Za těchto okolností je třeba mít za to, že sporná ochranná známka má ve vztahu k výrobkům náležejícím do třídy 16 popisný charakter.

Ke službám náležejícím do třídy 35, na které se vztahuje sporná ochranná známka

70 Služby náležející do třídy 35, na které se vztahuje sporná ochranná známka, se v podstatě týkají maloobchodního prodeje v prodejnách a on-line.

71 Velký odvolací senát měl v podstatě za to, že sporná ochranná známka může být užívána jako odkaz na místo, odkud jsou služby maloobchodního prodeje náležející do třídy 35 obecně poskytovány. Kromě toho může relevantní veřejnost tuto ochrannou známku vnímat jako odkaz na určitou jakost výrobků uváděných na trh v rámci uvedených služeb.

72 Žalobkyně v podstatě tvrdí, že je málo pravděpodobné, že by služby náležející do třídy 35 pocházely z Islandu vzhledem k řídce osídlenému a z velké části neobyvatelnému území, které neumožňuje udržet síť obchodů s potravinami. Žalobkyně mimoto upozorňuje na skutečnost, že Island „nevyváží“ žádné služby maloobchodního prodeje.

73 Je třeba zdůraznit, že služby maloobchodního prodeje, na které se vztahuje sporná ochranná známka, se týkají potravin, nápojů a domácích potřeb, které jsou všechny na Islandu vyráběny. Kromě toho se může jednat o výrobky, jako jsou ryby, mořské plody nebo jiné mořské produkty, u nichž žalobkyně nezpochybňuje, že je Island znám jako země původu.

74 Pokud jde o argumenty žalobkyně týkající se neexistence vývozu služeb, na které se vztahuje sporná ochranná známka, a neexistence dobrého jména Islandu v souvislosti s těmito službami, jakož i argumenty založené na skutečnosti, že počet obyvatel Islandu této zemi brání udržet si síť obchodů s potravinami, tyto argumenty nemohou obstát ze stejných důvodů, jako jsou důvody uvedené v bodech 37 a 38 výše, ostatně rozlišování podle demografického významu dotčeného zeměpisného místa není relevantní. Je totiž důvodné mít za to, že pokud jsou dotčené služby označeny spornou ochrannou známkou, budou vnímány jako služby poskytované v obchodech nacházejících se v této zemi.

75 S ohledem na výše uvedené je třeba uvést, že velký odvolací senát měl správně za to, že sporná ochranná známka má ve vztahu ke službám náležejícím do třídy 35 popisný charakter.

K některým průřezovým tvrzením žalobkyně a INTA

76 Žádný z dalších argumentů žalobkyně a INTA nemůže vyvrátit závěr velkého odvolacího senátu týkající se popisného charakteru sporné ochranné známky pro výrobky a služby, na které se vztahuje.

77 Zaprvé žalobkyně a INTA tvrdí, že se velký odvolací senát dopustil nesprávného právního posouzení, když měl v podstatě za to, že zápisu názvů zemí nutně brání absolutní důvod pro zamítnutí zápisu uvedený v čl. 7 odst. 1 písm. c) a f) nařízení č. 40/94, a to bez ohledu na dotyčné výrobky nebo služby.

78 Je však nutno konstatovat, že takové tvrzení vyplývá z nesprávného výkladu napadeného rozhodnutí. Jak totiž vyplývá z celkového výkladu téhož rozhodnutí, zejména z jeho bodů 94 až 209, velký odvolací senát provedl podrobnou analýzu popisného charakteru sporné ochranné známky ve vztahu ke všem dotčeným výrobkům a službám.

79 Pokud jde zadruhé o argument žalobkyně, podle kterého čl. 12 písm. b) nařízení č. 40/94 [později čl. 12 písm. b) nařízení č. 207/2009, nyní čl. 14 písm. b) nařízení 2017/1001] zajišťuje, aby islandské subjekty mohly užívat název „Iceland“, je třeba konstatovat, že toto ustanovení, nadepsané „Omezení účinků ochranné známky [Evropské unie]“, zní:

„Ochranná známka [Evropské unie] neopravňuje majitele, aby zakázal třetí straně používat v obchodním styku:

[…]

b) údaje týkající se druhu, jakosti, množství, účelu, hodnoty, zeměpisného původu, doby výroby výrobku nebo poskytnutí služby nebo jiných jejich vlastností;

[…]

pokud je toto užívání v souladu s poctivými zvyky v průmyslu a obchodě.“

80 Cílem ustanovení připomenutého v bodě 79 výše je zejména vyřešit problémy, které vznikají v případě, že byla zapsána ochranná známka tvořená jako celek nebo zčásti zeměpisným označením a nepřiznává třetím stranám užívání takového názvu jako ochranné známky, ale omezuje se na zajištění, že jej mohou používat popisným způsobem, a sice jako údaj týkající se zeměpisného původu za podmínky, že je toto užívání v souladu s poctivými zvyky v průmyslu a obchodě (v tomto smyslu a obdobně viz rozsudek ze dne 4. května 1999, Windsurfing Chiemsee, C-108/97 a C-109/97, EU:C:1999:230, body 26 až 28).

81 Na rozdíl od toho, co patrně navrhuje žalobkyně, okolnost, podle které čl. 12 písm. b) nařízení č. 40/94 zajišťuje, aby každý hospodářský subjekt mohl volně používat údaje týkající se vlastností výrobků a služeb, neumožňuje zajistit ochranu obecného zájmu, na němž stojí čl. 7 odst. 1 písm. c) uvedeného nařízení. Právě naopak uvedená okolnost zdůrazňuje zájem na tom, aby důvod neplatnosti uvedený v čl. 51 odst. 1 písm. a) ve spojení s čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 40/94, který je mimoto absolutní, byl skutečně použit na každé označení, jež může označovat vlastnost výrobků nebo služeb, pro které je ochranná známka zapsána (v tomto smyslu viz

rozsudek ze dne 10. března 2011, Agencja Wydawnicza Technopol v. OHIM, C-51/10 P, EU:C:2011:139, bod 61 a citovaná judikatura). Argument žalobkyně je tedy třeba odmítnout jako neopodstatněný.

82 Zatřetí žalobkyně podle všeho velkému odvolacímu senátu vytýká, že odmítl jako nepřípustný průzkum vypracovaný dne 2. srpna 2019, který vychází z telefonních hovorů uskutečněných v červnu 2019.

83 S ohledem na výklad zejména bodů 137, 138, 158 a 205 napadeného rozhodnutí ve vzájemném spojení je však třeba konstatovat, že velký odvolací senát nezkoumal otázku přípustnosti průzkumu ze dne 2. srpna 2019, nýbrž otázku jeho důkazní hodnoty.

84 I za předpokladu, že by žalobkyně zamýšlela zpochybnit posouzení důkazní hodnoty tohoto průzkumu, stačí uvést, že nevyvozuje žádné konkrétní důsledky uvedeného průzkumu na posouzení popisného charakteru sporné ochranné známky. Jak velký odvolací senát správně uvedl v bodě 158 napadeného rozhodnutí, pouhé dotázání se respondentů, jaké výrobky se jim vybaví při setkání se spornou ochrannou známkou, v žádném případě nepředstavuje neomylné ani odpovídající kritérium, které by umožnilo posoudit popisný charakter této ochranné známky, jelikož toto posouzení musí být vždy prováděno s přihlédnutím k výrobkům a službám, na které se uvedená ochranná známka vztahuje (viz judikatura citovaná v bodě 23 výše).

85 S ohledem na vše výše uvedené je třeba první žalobní důvod zamítnout.

K druhému žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94

86 V druhém žalobním důvodu žalobkyně, podporovaná INTA, v podstatě uvádí, že odvolací senát porušil čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94.

87 EUIPO, společnost Íslandsstofa (Promote Iceland), Island a společnost SA – Business Iceland argumenty žalobkyně a INTA zpochybňují.

88 Vzhledem k tomu, že z čl. 7 odst. 1 nařízení č. 40/94 vyplývá, že k tomu, aby označení nemohlo být zapsáno jako ochranná známka Evropské unie, stačí, aby se uplatnil jeden z absolutních důvodů pro zamítnutí zápisu, které jsou v tomto ustanovení vyjmenovány, a s ohledem na zamítnutí prvního žalobního důvodu žalobkyně, který se týkal závěru velkého odvolacího senátu, že se čl. 7 odst. 1 písm. c) tohoto nařízení použije na prohlášení neplatnosti sporné ochranné známky pro všechny výrobky a služby, na které se tato ochranná známka vztahuje, není nezbytné zkoumat opodstatněnost druhého žalobního důvodu uplatněného žalobkyní, který vychází z porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) uvedeného nařízení.

89 Vzhledem ke všemu výše uvedenému je třeba zamítnout druhý žalobní důvod, a tudíž i žalobu v plném rozsahu.

K nákladům řízení

90 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.

91 Vzhledem k tomu, že EUIPO, Island, společnost Íslandsstofa (Promote Iceland) a společnost SA – Business Iceland požadovaly náhradu nákladů řízení, jednání se konalo a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

92 INTA ponese vlastní náklady řízení v souladu s čl. 138 odst. 3 jednacího řádu.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (sedmý senát)

rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

2) Společnost Iceland Foods Ltd ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), společností Íslandsstofa (Promote Iceland), Islandem a společností SA – Business Iceland.

3) International Trademark Association (INTA) ponese vlastní náklady řízení.

Kowalik-Bańczyk Buttigieg Dimitrakopoulos

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 16. července 2025.

Podpisy